

dringer maa jeg anse for de væsentligste af dem, som er kommet ind ved Lovforslagets Behandling i Folketinget, og de imødegaar den Kritik og de Indvendinger, som fra en eller anden Side er rejste overfor de mere kategoriske Tidsbestemmelser i Lovforslaget.

Jeg maa meget anbefale det høje Landsting at slutte sig til det foreliggende Lovforslag, dels af de Grunde, jeg har nævnt, og som synes at tale stærkt for, at man stiller Bagerfagets Arbejdere, saa vidt det er gør ligt, paa en saadan Maade, at de med Hensyn til Deltagelse i Tidens almindelige Kulturarbejde, Deltagelse i Familieliv og Børneopdragelse ikke stilles væsentligt ringere end andre Mennesker — dels ogsaa, fordi det formentlig er et ikke uvigtigt Moment, at denne Lovgivning utvivlsomt, i nogen Grad i alt Fald, kan komme til at paavirke Arbejdsløshedsspørgsmaalet. Det vilde være særdeles ønskeligt, om et meget større Antal Arbejdere kunde finde Beskæftigelse i Faget, i hvilket der, specielt i de senere Aar, har været et meget stort Antal arbejdsløse. Dertil kommer, hvad jeg begyndte med at sige, at denne Sag har fundet sin Løsning i en Række andre Lande, og det er en Selvfølge, at hvad der saaledes sker ude i Verden ikke kan forbigaa, men der maa herhjemme fra tages visse Hensyn dertil. Da Sagen altsaa samfundsmæssigt set har særdeles gode Sider, vil det være rimeligt, at der tages Hensyn til de Eksempler, som gives andetsteds; i alt Fald er Forholdet det, at Arbejderne i Faget selvfølgelig er i høj Grad interesserede i den Udvikling, der foregaar andre Steder, og lægger uhyre megen Vægt paa, at man ogsaa herhjemme kommer saa vidt, som det kan paapeges, at man er naaet andetsteds. Arbejderne har derfor, desværre med en voksende Uro, beskæftiget sig med denne Sag og har taget Beslutninger, i hvert Fald foreløbige Beslutninger, der tyder paa, at hvis man ikke fra Lovgivningsmagtens Side kommer til en Løsning af dette Spørgsmaal, ligger der her et i høj Grad uheldigt Konfliktstof, som det dog utvivlsomt var bedst at bringe ud af Verden. Vi lever jo i Tider, hvor det formentlig er alles Ønske at bidrage til at hindre Uro i Arbejdersverdenen i saa vid Udstrækning som muligt, og det kan neppe siges at være stemmende med Samfundets Interesser at se bort fra saadanne Omraader, hvor man er i Stand til at imødekomme Arbejderbefolkningen og derigennem afværge, at Konflikterne kom-

mer til aabent Udbrud. Paa det her omhandlede Omraade er det min Overbevisning, at man indenfor Faget med megen Bestemthed staar paa, at det nu maa komme til en Løsning af dette Spørgsmaal, og jeg forstaar det i og for sig saa godt, thi Bagerifagets Arbejdere har gennem mange Aar været forurettede i daare Henseender, har været uendelig daarligt lønede og har været henviste til Natarbejde, ligesom de har haft et som Regel strengt Arbejde. Da Udviklingen nu synes at gaa frem andre Steder, er det forstaaeligt, at man herhjemme med stor Ihærdighed har kastet sig over dette Spørgsmaal og vil sætte meget ind paa at hidføre en Løsning. Det er min Tro, at det offentlige vilde staa sig ved at tage dette Konflikt punkt ud af Hænderne paa de interesserede Parter ved at løse Sagen lovgivningsmæssigt. Ved at gennemføre det foreliggende Lovforslag vil Grundlaget for en Konflikt fra 1. April være taget bort under Fødderne paa dem, der spekulerer i Konflikt og maaske interesserer sig for at faa den. I Samfundets Interesse var det sikkert overmaade formaalistjenligt, om det høje Landsting vilde skænke denne Sag nogen Opmærksomhed og gennemføre Lovforslaget, saaledes som det foreligger her med Tilslutning fra den alt overvejende Del af Bagerifagets Udøvere, baade Arbejdsgivere og Arbejdere. Jeg skal tillade mig med disse Bemærkninger at anbefale det høje Ting at vedtage Lovforslaget.

Jørgen Berthelsen: Efter den højtærede Ministers Udtalelser synes det — hvis jeg da har forstaaet ham rigtigt —, som om der kun skulde være levnet os en meget kort Tid til at behandle dette Lovforslag; den højtærede Minister udtalte endog, at der kunde ventes Konflikt den 1. April, hvis dette Lovforslag ikke var vedtaget forinden. Jeg kunde derfor have Lyst til at oplyse, at dette Lovforslag, hvis jeg da ikke tager fejl, blev fremsat i Folketinget den 22. November 1918; første Behandling fandt Sted 4. December s. A., hvorefter det henvistes til et Udvalg, som afgav Beretning den 30. September 1919, altsaa efter omtrent 10 Maaneders Arbejde. Lovforslaget blev fremsat paa ny den 28. Januar 1920 og henvistes til et Udvalg, som afgav Betænkning den 24. Februar. I denne Betænkning er der stillet dels af hele Udvalget, dels af forskellige Mindretal ikke mindre end 13 Ændringsforslag, ja, der blev endog stillet Ændringsforslag til tredje Behandling, der